Dosarul nr. 1r-394/25 Judecătoria Strășeni, sediul Central
Nr. PIGD 1-25015898-02-1r-11042025 Judecător: Grosu Mihaela

D E C I Z I E

24 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Marcel Juganari
Judecători Vitalie Pîslariuc și Natalia Mămăligă

a judecat, în ordine de recurs, *în lipsa participanților la proces*, recursul declarat de *acuzatorul* de stat delegat în Procuratura raionului Strășeni, David Larisa, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18 martie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Iurescu Dumitru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, de facto locuitor a *****, str. ***** ***** *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, concubinaj, doi copii minori la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, nesupus militar, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior judecat prin:
- *sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.09.2022, în baza art. 264/1 alin.(4), art. 264/1 alin.(4) și art. 264/1 alin.(4) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis.*
- *sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.12.2022, în baza art. 264/1 alin.(4) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni în penitenciar de tip semiînchis.*

în săvârșirea infracţiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Termenii de examinare a cauzei:
Instanța de fond din 27.02.2025 – 18.03.2025;
Instanța de apel din 11.04.2025 – 24.07.2025.
Procedura de înștiințare a participanților la proces a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor invocate în cererile de recurs, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru–

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18 martie 2025 s-a recunoscut vinovat Iurescu Dumitru ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal şi i s-a numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 /doi/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei penale în privinţa lui Iurescu Dumitru ***** s-a calculat de la data pronunțării sentinței, adică din 18.03.2025. În acest termen s-a inclus durat aflării inculpatului în arest preventiv de la 06.02.2025 ora 01:45 până la 18.03.2025, inclusiv.

Măsura preventivă în privința lui Iurescu Dumitru ***** – arestul preventiv, se menține până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – suport optic CD-R cu două secvențe video efectuate în cadrul documentării cet. Iurescu Dumitru, cu privire la refuzul de a trece testarea alcoscopică la 06.02.2025, care au fost ridicat de la angajatul poliție Beluță Renat, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 06.02.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Iurescu Dumitru *****, la 06 februarie 2025, aproximativ la ora 01:10, fără a deține permis de conducere, în timp ce conducea pe un drum public, automobilul de model „Volkswagen Passat” cu n/î ***** ***** *****, pe traseul R1 Chișinău Ungheni, în or.Bucovăț, din motiv că se deplasa haotic a fost stopat de către colaboratorii IP Strășeni. Ulterior, numitul a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și i s-a propus de către colaboratorii de poliție să fie testat pentru determinarea concentrației de alcool în aerul expirat, însă acesta înțelegând caracterul ilegal al acțiunilor sale, acționând intenționat, încălcând pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere, care stipulează că „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării,

este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, precum și cerințele art. 32 alin. (4) lit. a), b) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la traficul rutier sunt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu, să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, a refuzat testarea alcoolscopică pentru stabilirea stării de ebrietate fapt confirmat prin conținutul procesului verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 06.02.2025.

Prin acţiunile sale, Iurescu Dumitru a comis infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Totodată, se stabilește că în cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Iurescu Dumitru, fiind asistat de avocatul acestuia Bosîi Ion, a înaintat cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în ordinea art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel prin încheiere protocolară a fost admisă cererea inculpatului, iar cauza a fost examinată în ordinea indicată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, acuzatorul de stat delegat în Procuratura raionului Strășeni, David Larisa, a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18 martie 2025 în partea individualizării şi dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că sentința instanței de fond este prea blândă, susceptibilă de a fi casată.

Procurorul conchide că pedeapsa aplicată inculpatului Iurescu Dumitru nu este una echitabilă, aceasta nu-şi va atinge scopul, adică nu va influența asupra corectării şi reeducării vinovatului. Mai mult ca atât, instanța de judecată în sentința sa de condamnare a menționat că pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea art. 80^1 alin.(2) Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a

recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181, 182, 239-240, 242[1], 242[2], 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264[1], 324-335[1], 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. Astfel se constată faptul că pedeapsa aplicată în privinţa condamnatului este un ilegală, dat fiind faptul că reducerea cu ¼ din 5 ani reprezintă 3 ani şi 9 luni.

Subliniază că *inter alia,* instanţa a statuat că la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, urmează a se ţine cont de scopul pedepsei penale, potrivit art.7, art.61, art.75 Cod penal, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, circumstanţele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovaților precum şi de condițiile de viaţă a acestora.

Consideră că instanţa de judecată nu a ţinut cont de personalitatea inculpatului şi anume a faptului că în privința acestuia de către instanţele de judecată a fost pronunțată sentință de condamnare.

Notează că pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

A opinat că o astfel de atitudine motivează societatea în general, şi mai ales persoanele predispuse la comiterea diferitor infracțiuni (de gen similar), la săvârşirea acestora, dându-le o încredere exagerată de sine şi faţă de practica judiciară, că vor ispăși pedeapsa mult mai blândă şi fără urmări mai grave decât cele care ar trebui să fie aplicate față de aceștia.

Prin urmare, acuzarea insistă că, circumstanţele reale şi personale reținute în sarcina lui Iurescu Dumitru, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia de a-1 recunoaşte pe Iurescu Dumitru ***** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal şi în baza sancţiunii acestui articol, în coraborare cu prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală şi art. 80[1] din Codul penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 3 ani şi 9 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Subliniază că instanța de judecată la individualizarea pedepsei nu a ţinut cont

în principal de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea şi de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare, însă până la termenul indicat participanții referințe ori alte acte pe caz nu au depus.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat recursul declarat de acuzatorul de stat delegat în Procuratura raionului Strășeni, David Larisa, și de a menține sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18 martie 2025, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 14) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Conform art. 394 alin. (1), pct. 5) Cod de procedură penală, (partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 5) încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

În conformitate cu art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Instanța de recurs, indubitabil stabilește că într-adevăr inculpatul Iurescu Dumitru se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(5) Cod penal, ori instanța de fond în mod justificat și corect a oferit apreciere tuturor probelor care au fost administrate la materialele cauzei, a analizat în ansamblu și a corelat între ele probele prezentate, a oferit posibilitatea părților de a se apăra, de a se expune, cu toate că inculpatul Iurescu Dumitru vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o.

Colegiul Penal reține că, judecând recursul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, a constatat că vinovăția inculpatului Iurescu Dumitru a fost confirmată prin cumulul de probe administrate, astfel s-a dat o apreciere corectă a acestora și s-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, aplicând prevederile art. 80^1 Cod penal.

Colegiul Penal a constatat din materialele cauzei penale următoarele circumstanțe de fapt: inculpatul Iurescu Dumitru *****, la 06 februarie 2025, aproximativ la ora 01:10, fără a deține permis de conducere, în timp ce conducea pe un drum public, automobilul de model „Volkswagen Passat” cu n/î ***** ***** *****, pe traseul R1 Chișinău Ungheni, în or. Bucovăț, din motiv că se deplasa haotic a fost stopat de către colaboratorii IP Strășeni. Ulterior, numitul a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și i s-a propus de către colaboratorii de poliție să fie testat pentru determinarea concentrației de alcool în aerul expirat, însă acesta înțelegând caracterul ilegal al acțiunilor sale, acționând intenționat, încălcând pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere, care stipulează că „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, precum și cerințele art. 32 alin.(4) lit. a), b) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la traficul rutier sunt

obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu, să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private", a refuzat testarea alcoolscopică pentru stabilirea stării de ebrietate fapt confirmat prin conținutul procesului verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 06.02.2025.

Prin acţiunile sale, Iurescu Dumitru a comis infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal –„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere".

Colegiul Penal reține, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Astfel, inculpatul Iurescu Dumitru în cadrul ședinței de judecată a declarat că la data de 06 februarie 2025, pe la orele 00:00 – 01:00, a fost stopat de poliție, venea de la țară cu automobilul de model „Volkswagen Passat" cu numerele de înmatriculare ********** *****, venea de la părinți, din satul Meleșeni, raionul Călărași și se deplasa spre municipiul Chișinău, a fost stopat în orașul Bucovăț. I s-a propus să treacă testarea Drager, dar a refuzat. A fost la spital dar nu a dat sânge, au luat polițiștii o foaie și s-au întors înapoi la Inspectoratul de Poliție. La spital a fost din câte a înțeles să vadă dacă nu are lovituri de la polițiști. A refuzat să treacă testarea alcoolscopică și biologică deoarece era în stare de ebrietate. A consumat băuturi alcoolice. Comunică că, nu deține permis de conducere, dar cursuri de șoferie a făcut, a făcut școala, i-a rămas doar examenele. Adaugă că, pe data de 06 februarie 2025 la orele 01:00 a fost telefonat de băieți să plece la lucru la Chișinău. Menționează că, dimineața a servit, s-a culcat și când s-a trezit a văzut sunetul ca să vie la Chișinău la lucru. Ultima dată a servit pe data de 05 februarie 2025, pe la amiază s-a culcat și la orele 01:00 a fost stopat. El a servit, era miros de alcool și s-a speriat, de aceea a refuzat să treacă testul. Îi pare foarte rău de ceea ce s-a întâmplat. Nu a făcut intenționat. În prezent antecedentele penale, sentințe neexecutate nu are. Tot ce a executat este în urmă. Concretizează că, are doi copii minori la întreținere. Pe ei îi îngrijește soția lui. Cât a fost acasă îi ținea el, soția nu lucrează. Comunică că, îi pare foarte rău și dorește o pedeapsă, dar numai nu închisoare, o să se ducă să facă un curs de lecuire, să meargă la un psiholog. Concretizează că, nu este dependent de alcool. Vrea să facă un curs ca să nu mai

consume deloc. Comunică că, la volan nu se mai urcă atât timp cât nu deține permis de conducere. La fel, dă acordul să facă cursuri la morgă. A avut un comportament mai agresiv deoarece băieții l-au luat mai repede, au spus să se urce în mașină, el nu a vrut, era în stare de ebrietate și nu dorea să se urce în mașină. Nu a vrut să urce în mașină deoarece a telefonat soția și o aștepta să vină să i-a mașina. Când vorbea la telefon cu soția băieții i-au luat telefonul. Și-a dat seama că nu trebuia să se urce în stare de ebrietate la volan. /f.d.160/

Vinovăția inculpatului **Iurescu Dumitru** în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- ***declarațiile martorului *****,*** care a declarat că, activează în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Punlică în calitate de agent de patrulare. La 05.02.2025-06.02.2025, a fost implicat în serviciul de patrulare rutieră și menținere a ordinii publice împreună cu colegul *****, dislocați pe teritoriul r. Strășeni. La 06.02.2025, în jurul orelor 01:10, patrulând pe traseul R1 Chișinău-Ungheni, în or. Bucovăț, a fost observat automobilul de model „Volkswagen” cu n/î **********-*****, care se deplasa neuniform traseului. Fiind stopat cu ajutorul girofarului și semnalului sonor, s-a stabilit că la volanul automobilului se afla o persoană de gen masculin, identificată ca Iurescu Dumitru a.n.*****. Acesta manifesta un comportament neadecvat, vizibil părea a fi în stare de ebrietate alcoolică, totodată, din cavitatea bucală se simțea miros specific de alcool. Fiind verificat în sistemul de date „Edata”, s-a stabilit că nu este deținător de permis de conducere. Fiindu-i propusă testarea alcoscopică cu aparatul Drager Alcotest, acesta a refuzat categoric, totodată fiindu-i propusă deplasarea către MSP Strășeni în scopul prelevării probelor biologice, acesta a comunicat că nu acceptă să meargă nicăieri. Acesta, manifestând un comportament agresiv, intenționând să se eschiveze de la fața locului, comunicând că el pleacă acasă. Acestuia i s-a solicitat să urce în automobilul de serviciu pentru a fi escortat în cadrul IP Strășeni, însă acesta a început a discuta cu cuvinte vulgare și a opune rezistență. Acestuia i-au fost aplicate forța fizică li mijloace speciale - cătușele, deoarece prezenta un pericol de eschivare de la fața locului. Acesta a fost escortat în cadrul IP Strășeni, unde în continuare a manifestat un comportament neadecvat și arogant. Ca urmare a refuzului, automobilul a fost ridicat la parcarea specială din corn. Trușeni.

- ***declarațiile martorului ********, care a declarat că, în cadrul INSP în calitate de agent de patrulare. La 05.02.2025, a fost implicat în serviciul de patrulare rutieră și menținere a ordinii publice împreună cu colegul *****, dislocați pe teritoriul r. Strășeni. La 06.02.2025, în jurul orelor 01:10, patrulând pe traseul R1Chișinău-Ungheni, în or. Bucovăț, a fost observat automobilul de model „Volkswagen” cu n/î **********-*****, care se deplasa neuniform traseului.

Fiind stopat cu ajutorul girofarului și semnalului sonor, s-a stabilit că la volanul automobilului se afla o persoană de gen masculin, care manifesta un comportament neadecvat, vizibil părea a fi în stare de ebrietate alcoolică, totodată, din cavitatea bucală se simțea miros specific de alcool. Fiindu-i solicitate actele la control, acesta a comunicat că nu deține permis de conducere, după care a fost identificat în baza buletinului de identitate prezentat pe numele lui Iurescu Dumitru a.n.*****. în urma discuțiilor cu conducătorul auto, în continuare manifesta un comportament neadecvat. Fiindu-i propusă testarea alcooscopică cu aparatul Drager Alcotest, acesta a refuzat categoric, totodată fiindu-i propusă deplasarea către IMSP Strășeni în scopul prelevării probelor biologice, acesta a comunicat că nu merge nicăieri. Acesta, manifestând un comportament agresiv, intenționând să se eschiveze de la fața locului, comunicând că el pleacă acasă. Acestuia i s-a solicitat să urce în automobilul de serviciu pentru a fi escortat în cadrul IP Strășeni, însă acesta a început a discuta cu cuvinte necenzurate și a opune rezistență. Acestuia i-au fost aplicate forța fizică li mijloace speciale - cătușele, deoarece prezenta un pericol de eschivare de la fata locului. Acesta a fost escortat în cadrul IP Strășeni, unde în continuare a manifestat un comportament neadecvat și arogant. Ca urmare a refuzului, automobilul a fost ridicat la parcarea specială din corn. Trușeni. /f.d. 17-18/

Comiterea infracțiunii de către inculpatul Iurescu Dumitru, se mai confirmă și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale, și anume:

- ***Procesul verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate în caz de refuz de la testare din 06.02.2025 în privința lui Iurescu Dumitru (f. d.7).***

- Proces verbal de ridicare din 06.02.2025 prin care a fost ridicat de la angajatul INSP ** un CD cu înregistrările video din momentul stopării cet. Iurescu Dumitru (f. d.24).***

- Procesul verbal de examinare a obiectului din 06.02.2025 (f. d.26)

Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenții, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Iurescu Dumitru încadrarea juridică corespunzătoare, și anume **art. 264[1] alin.(5) din Codul penal**, după indicii calificativi: „ *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere”.*

Potrivit recursului, Colegiul Penal a determinat că acuzatorul de stat consideră că pedeapsa care a fost aplicată este una prea blândă, astfel scopul pedepsei penale nu-și va produce efectul. Instanța de recurs consideră eronată poziția acuzatorului, ori individualizarea pedepsei penale este una corectă în limitele permise de lege, fără derogări de la aceasta, așadar, pedeapsa care a fost stabilită este una echitabilă și justificată.

Prin urmare, instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, art.61, art.75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Așadar, potrivit prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cerința stabilită la art. 75 alin. (1) Cod penal de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal).

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Aplicarea pedepsei penale presupune o dublă exigență: respectarea legalității și asigurarea unei just individualizări. Legalitatea sancțiunii implică faptul că instanța este obligată să se încadreze în limitele prevăzute de norma de incriminare din Partea specială a Codului penal, dar și să respecte principiile generale statuate în Partea generală, inclusiv cele privind proporționalitatea și scopul educativ-preventiv al pedepsei.

Individualizarea pedepsei presupune, în concret, alegerea unei măsuri coercitive care să corespundă gravității faptei, periculozității sociale a inculpatului și circumstanțelor cauzei, astfel încât sancțiunea să îndeplinească o funcție de restabilire a ordinii de drept încălcate și, totodată, să contribuie la reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii altor infracțiuni.

În acest context, instanța reține că determinarea pedepsei trebuie să reflecte atât modul de săvârșire a faptei – în speță, conducerea unui vehicul în stare de ebrietate avansată – cât și circumstanțele agravante sau atenuante care rezultă din conduita inculpatului anterior și posterior faptei. Conduita de a urca la volan, în mod deliberat, cu un grad avansat de alcool în sânge, constituie un indiciu clar de indiferență față de normele legale și față de siguranța publică.

Instanța subliniază că sancțiunea trebuie să producă un impact real asupra conștiinței juridice a inculpatului, să îi transmită ferm mesajul că încălcarea legii atrage consecințe clare și inevitabile, iar în același timp să prevină comiterea altor fapte de aceeași natură. Prin urmare, pedeapsa aplicată trebuie să se înscrie în limitele prevăzute de lege, dar și să răspundă exigențelor unei sancționări echitabile, proporționale și utile din punct de vedere social.

Infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, la momentul comiterii infracțiunii, prevedea sancțiunea sub formă de amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În corespundere cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Iurescu Dumitru se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Colegiul reține că au fost stabilite circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal în privința inculpatului și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal în privința inculpatului Iurescu Dumitru, nu au fost stabilite.

Subsecvent, instanța de recurs la stabilirea categoriei și limitei pedepsei, va ține cont de circumstanțele cauzei, dar și de personalitatea inculpatului.

Totodată, este de evidențiat faptul că în privința inculpatului, instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală în colaborare cu prevederile art. 80^1 Cod penal.

Astfel, potrivit art. 364^1 alin.(1) Cod de procedură penală pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Iar, conform art. 80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin urmare, Colegiul Penal consideră că pedeapsa care a fost aplicată și anume cu 2 ani de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este considerată a fi corectă, ori instanța de fond poate să aplice o pedeapsă minimă prevăzută de prevederea legală a art. 264^1 alin.(5) Cod penal, care fiind de 2 ani, iar cu aplicabilitatea prevederilor art. 80^1 Cod penal, maxim putea aplica 3 ani și 9 luni, însă nu era ținută de aplicarea maximă a pedepsei prevăzute după reducerea acesteia. La caz, se stabilește faptul că într-adevăr inculpatul Iurescu Dumitru nu este la prima abatere infracțională din aceeași categorie. Se reține că anterior acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.09.2022, în baza art. 264^1 alin.(4), art. 264^1 alin.(4) și art. 264^1 alin.(4) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis și prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.12.2022, în baza art. 264^1 alin.(4) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni în penitenciar de tip semiînchis (f.d.86-93, 95-109).

Totodată, este de specificat că inculpatul în perioada 06.08.2015-06.02.2025, are înregistrate 13 contravenții, dintre care 11 contravenții sunt legate cu securitatea regulilor de transport. Cu toate că aceste contravenții au fost executate,

atât instanța de fond, cât și instanța de recurs, la stabilirea pedepsei a luat în considerație și acest fapt.

Colegiul Penal stabilește că prin sentințele nominalizate, au fost aplicate pedepse mult mai blânde, iar instanța de fond prin sentința din 18 martie 2025, în urma analizei efectuate, conducându-se de scopul pedepsei penale, a aplicat o pedeapsă justificativă, pentru ca scopul pedepsei penale să fie îndeplinit.

Contrar argumentelor acuzatorului, instanța de fond a realizat o individualizare justă și echilibrată a pedepsei, având în vedere atât circumstanțele cauzei, cât și profilul infracțional al inculpatului. Aplicarea art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 Cod penal a permis o reducere legală a limitelor de pedeapsă, întrucât inculpatul a recunoscut fapta și a acceptat soluționarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale. Astfel, instanța de fond a respectat cadrul legal și a aplicat o pedeapsă în limitele prevăzute, fără a leza scopul pedepsei penale.

Mai mult decât atât, Colegiul Penal subliniază că sancțiunea aplicată este una proporțională cu gradul de pericol social concret al faptei și al persoanei inculpatului. Se reține faptul că acesta a fost anterior condamnat pentru infracțiuni din aceeași categorie, ceea ce indică o recidivă specifică și o atitudine de persistare în conduita infracțională. De asemenea, numărul ridicat de contravenții legate de siguranța circulației denotă o conduită iresponsabilă și o lipsă de respect față de normele rutiere, însă acest aspect a fost deja valorificat de instanța de fond în stabilirea sancțiunii.

Spre deosebire de opiniile exprimate de procuror, Colegiul consideră că agravarea pedepsei în condițiile date nu se justifică, întrucât instanța de fond a evaluat corect circumstanțele cauzei, pericolul social al faptei, antecedentele penale și contravenționale ale inculpatului, precum și conduita procesuală a acestuia.

În consecință, Colegiul Penal respinge solicitarea acuzatorului de înăsprire a pedepsei și apreciază că sancțiunea de 2 ani închisoare cu executare aplicată prin sentința din 18 martie 2025 este una legală, temeinică și proporțională. Sentința instanței de fond se menține, întrucât reflectă corect scopurile și funcțiile pedepsei penale, inclusiv cele de prevenție și reeducare.

În stabilirea pedepsei, instanța trebuie să țină cont nu doar de circumstanțele personale ale inculpatului, ci și de pericolul real și concret pe care fapta îl generează pentru siguranța traficului rutier.

Executarea efectivă a pedepsei, într-un regim privativ de libertate, apare ca fiind singura măsură capabilă să genereze un impact corectiv autentic asupra inculpatului și să răspundă necesităților de prevenție generală și specială.

Pentru motivele expuse, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de acuzatorul de stat delegat în Procuratura raionului Strășeni, David Larisa, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din

18 martie 2025 este legală și întemeiată, iar temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 1), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursul declarat de acuzatorul de stat delegat în Procuratura raionului Strășeni, David Larisa împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18 martie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Iurescu Dumitru *******, se respinge ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea de către Iurescu Dumitru ***** se calculează din momentul pronunțării prezentei decizii – 24.07.2025, cu includerea perioadei aflării în stare de arest și perioada executată a pedepsei, de la 06.02.2025 ora 01:45 până la 24.07.2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Juganari Marcel***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***